എണ്പത്തിമൂന്ന്

ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

ജോസഫ് അച്ചൻ, അമേരിക്കയിലെ ഒരു വികാരിയച്ചനോട് ഒരു ഇടവകാംഗം പറഞ്ഞ സങ്കടകരമായ കാര്യമാണ് ഇത്. സാധാരണ മലയാളി ചെറുപ്പക്കാർക്ക് പറ്റുന്ന അബദ്ധങ്ങളിലൊന്നാണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ കഥ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു തന്നെ.

ടെലിവിഷൻ

"അച്ചോ ഒരിക്കലും പെണ്ണുകെട്ടണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. പെങ്ങൾ പേപ്പർ എല്ലാം ശരിയാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അമേരിക്കയിൽ വന്നതു തന്നെ. ഏകദേശം രണ്ടു വർഷം പെങ്ങളുടെ കൂടെയായിരുന്നു താമസം. പെങ്ങളുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി വിവാഹം കഴിച്ചതാണ്.

എങ്ങിനെയുള്ള പെണ്ണായിരിക്കണമെന്ന് നാട്ടിലുള്ള അമ്മാച്ചനോട് പ്രത്യേകം ഏപ്പാടാക്കി നടപ്പാക്കിയതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ എല്ലാം ശരിയാക്കി. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം തീരെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരും താണവരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്സരിച്ച് തക്കുത്തരം ഒന്നും പറയാതെ കൂടെ കഴിഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ കൂടെ കഴിയുന്ന ആളും നമ്മളെ അനുസരിച്ച് കൂടെ നടക്കേണ്ടതാണെന്ന് അച്ചൻ തന്നെ പലപ്രാവശ്യം പ്രസംഗത്തിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൻ പ്രകാരം എന്നെക്കാളും വളരെ താണ കുടുംബത്തിലെ തന്നെ സുന്ദരിയായ ഒരു ബി. എസ്സി നേഴ്സിനെ തന്നെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. കൂടാതെ പഠിക്കാൻ ബഹു മിടുക്കി. വീട്ടിലെ എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യാൻ അതി സമർത്ഥ. ചോറും കൂട്ടാനും എല്ലാം പറഞ്ഞ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വളരെ രുചികരമായ് അവൾ ഉണ്ടാക്കും.

അവൾ വന്നപ്പോൾ തന്നെ താമസം എപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്ക് മാറ്റി വിവാഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ അവൾ പറഞ്ഞു അമേരിക്കയിൽ ചെന്ന് രണ്ടു കാലേൽ നിൽക്കുന്നതുവെരെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഒന്നും പാടില്ലന്ന്. അത് ശരിയായ ഒരു കാര്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി കൂടെ സഹകരിച്ചു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഏതാനം ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ അവൾക്കൊരു അകൽച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും. അമേരിക്കയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ, കൂടുതൽ സ്വകാര്യത വരുമ്പോൾ എല്ലാം ശരിയാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിച്ചു.

"ഇത്രയും സുന്ദരിയായ പെണ്ണിനെ കെട്ടിയ നീ ഭാഗ്യവാനാണ്" "ഇവനെപോലുള്ളവരുടെ കൂടെ താമസിക്കുന്നവർക്ക് അവാഡ് കൊടുക്കണം" തുടങ്ങിയ പല കമന്റുകളും പല സുഹൃത്തുക്കളും പറഞ്ഞു. പല സുഹ്ത്തുക്കളും, ഇറച്ചിക്കടയിൽ വായും പൊളിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടിയെ പോലെ എപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വന്നിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. വരുന്നവർക്കെല്ലാം അവൾ നല്ല രുചികരമായ ഭക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തു. അവരെല്ലാം അവളെ അമിതമായി സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അമേരിക്കയിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടും അവൾക്ക് ഭാര്യാഭർത്തൃ ബന്ധത്തിൽ ഏപ്പെടാൻ തീരെ താല്പര്യമില്ലാത്തതു പോലെയായിരുന്നു ജീവിതം. "എനിക്കിത്തിരി മനസ്സമാധാനം താ ഞാൻ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒന്നു പഠിച്ച് റെജിഷ്ട്രേഡ് നേഴ്സായിക്കോട്ട്. അവൾ പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവളുടെ കൂടെ പരിപൂർണ്ണം സഹകരിച്ചു. ആദ്യത്തെ തവണ തന്നെ അവൾ പരീക്ഷ പാസായി. പിന്നീട് നല്ല ഒരാശുപത്രിയിൽ ജോലി കിട്ടാനായുള്ള പരിശ്രമമായി. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാ പകലില്ലാതെ എല്ലാ ദിവസവും ഇരുപത്തി നാലു മണിക്കൂറും ജോലിയായി. കാശിനാവശ്യമാണ്. എന്നു കരുതി ഇത്ര അത്യാഗ്രഹം വേണോ. രണ്ടു പേർക്കും ഓരോ കാറായി.

അവൾക്ക് വിലകൂടിയ തനിപുത്തൻ കാറു തന്നെ അവളുടെ പേരിൽ വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്തു. ധാരാളം പണം കയ്യിലായപ്പോൾ വിടു വാങ്ങണമെന്നവൾക്കാഗ്രഹമായി. അതും തനി പുത്തൻ വീട്. അതും അവൾ പറയുന്ന രീതിയിൽ. എല്ലാ കാര്യത്തിനും അവളുടെ കൂടെ സഹകരിച്ചെങ്കിലും അവൾ എന്നോട് സഹകരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം കാണിച്ചു.

പുത്തൻ വീട്ടിൽ താമസമാക്കിയപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞതു പോലെ എല്ലാം വാങ്ങിച്ചു. വലിയ ഒരു പുത്തൻ ബംഗ്ലാവ്. അതു നിറയെ പുത്തൻ സാധനങ്ങൾ. എല്ലാം ഏറ്റവും വില കൂടിയതും മുന്തിയതും. നാട്ടിൽ വെറും കൂനാച്ചി പുരയിൽ ഒരു ജീവിതം മുഴുവനും കഷ്ടപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞവളുടെ ആഗ്രഹമാണിത്. എല്ലാം നല്ല കാര്യങ്ങൾ തന്നെ.

അമേരിക്കയിലുള്ള ഒരു മലയാളിയുടേയും വീട്ടിലില്ലാത്ത അത്രയും വലിയ വലിപ്പമുള്ള ഏറ്റവും മുന്തിയ ടെലിവിഷൻ "ഹോം തീയേറ്റർ" വാങ്ങി വെച്ചു. കൂടാതെ അതിൽ മലയാളം പരിപാടികളും. ഇരുപത്തിനാലും മണിക്കൂറും കണ്ടോണ്ടിരിക്കാൻ പറ്റിയ പരിപാടികൾ മാറ്റി മാറ്റി വെച്ചാസ്വദിക്കാൻ ധാരാളമായി ഉണ്ടതിൽ.

ടെലിവിഷനും മലയാളം പരിപാടികളും ആയപ്പോൾ അവളുടെ ജോലിക്കു പോകുന്നതിന്റെ സമയ ദൈർഘ്യം കുറച്ചു. "ഓ അവിടിപ്പോൾ ഓവർ സ്റ്റാഫാണെന്ന് അവൾ കള്ളത്തരം പറഞ്ഞു. വീട്ടിലെ ഭക്ഷണ പാചകങ്ങളും മറ്റും കഴിഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ സമയവും ടെലിവിഷന്റെ മുൻപിലായി. അവൾക്കെന്റെ കൂടെ കിടക്കാൻ പോലും മടിയായി. "ഓ, ഞാൻ കിടക്കാൻ വരുമ്പോഴേക്കും ഒത്തിരി സമയം പിടിക്കും. അന്നേരം നല്ല ഉറക്കം പിടിച്ച ആളിനെ ഉപദ്രവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ." ഇത്രയധികം കിടക്കമുറികളുള്ള വീട്ടിൽ അവളുടെ കിടപ്പ് വേറെ മുറികളിലാക്കി. "ഈ കിടക്ക മുറികളെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാതെ വെറുതെ ഇട്ട് ചിലന്തി വല കെട്ടേണ്ടതില്ലല്ലോ" അവളുടെ ന്യായീകരണങ്ങളെല്ലാം ശരിയെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അവളുടെ വായിനോക്കിയിരിക്കുന്ന എന്റെ കൂട്ടുകാർ ഞാനില്ലാത്തപ്പോൾ ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടോയെന്ന സംശയരോഗത്തിന് ഞാൻ അടിമയായി. പല ദിവസങ്ങളിലും അവളെ പരിശോധിക്കാനായി ജോലിയിൽ നിന്ന് നേരത്തെ ഇറങ്ങി വന്നു. ഞാൻ വന്നു നോക്കുമ്പോളെല്ലാം അവൾ ടെലിവിഷന്റെ മുൻപിലിരുന്ന് ഓരോ പരിപാടികൾ മാറ്റി വെച്ച് കണ്ടാസ്വദിക്കുന്നതാണ് കാണാൻ സാധിച്ചത്. മിക്കവാറം അവൾ ജോലിക്കു പോകാതെയായി. പലദിവസങ്ങളും അവളെ പരിശോധിക്കാനായി ഞാൻ നേരത്തെ വരാൻ തുടങ്ങി. ജോലിക്കു ചെന്നാലും മനസ് ഏകാഗ്രമാക്കാൻ സാധിക്കാതെ പല വിധ ചിന്തകളാൽ അസ്വസ്ഥനായി തീരുകയാണ്.

കൂട്ടുകാർ പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കുകൾ വെച്ചവളെന്നെ അമ്പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ മനസ്സമാധാനം പരിപൂർണ്ണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാനൊരു ഭ്രാന്തനേപ്പോലെയായി. അവസാനം ഒരു ദിവസം ഒരു വലിയ കല്ലെടുത്തുകൊണ്ടു വന്ന് അവളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ആ ഏറ്റവും വില കൂടിയ ടെലിവിഷൻ എറിഞ്ഞു പൊട്ടിക്കാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി. "നിന്നേയും ഈ കല്ലു കൊണ്ട് ഞാൻ കൊന്നുകളയും എന്നവളോട് ആക്രോഷിച്ചു. എന്റെ സമനില തെറ്റിപോയച്ചാ.

"പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് ഒരെഴുത്ത് എഴുതി വെച്ച് അവൾ എങ്ങോ പോയി അച്ചാ. അവളെ അന്വേഷിക്കരുതെന്ന് അവൾ പ്രത്യേകം എഴുതിയിരുന്നു. അയാൾ ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെ പോലെ അച്ചന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.